

DECLARACIÓ DE ROBERT SCHUMAN

9 de maig – Dia d'Europa

El 9 de maig és el dia en què se celebra que els pobles d'Europa treballen junts per mantenir la pau i resoldre els problemes comuns. Aquesta data ha estat triada perquè el 9 de maig de 1950 va ser el dia en què el ministre francès d'Afers Exteriors, Robert Schuman, va pronunciar un discurs que va representar el primer pas cap a la creació de l'actual Unió Europea. La bandera europea té dotze estrelles daurades sobre fons blau, però ja no se'n modifica el nombre encara que canviï el nombre d'Estats membres. L'himne de la Unió Europea és l'«Oda a l'Alegria» de la Novena Simfonia de Beethoven.

DECLARACIÓ DE ROBERT SCHUMAN

Robert Schuman, París, 9 de maig de 1950

El 9 de maig de 1950, gairebé cinc anys després del final de la Segona Guerra Mundial, el ministre francès d'Afers Exteriors, Robert Schuman, anunciava la proposta del govern francès de crear la Comunitat Europea del Carbó i de l'Acer, el primer pas per garantir que França i Alemanya no s'enfrontessin mai més en una guerra. El text de la declaració va ser obra d'en Jean Monnet.

La pau mundial no es podrà mantenir sense els esforços a la mesura dels perills que l'amenacen.

La contribució que una Europa ben organitzada i ben viva pot aportar a la civilització és fonamental per mantenir unes relacions pacífiques. Com a defensora aferrissada des de fa més de vint anys d'una Europa unida, França ha tingut sempre l'objectiu essencial de promoure la pau. Si vam haver de patir la guerra és perquè no havíem construït una Europa unida.

La unitat d'Europa no es farà de cop ni mitjançant un pla únic: es farà mitjançant realitzacions concretes i, primer de tot, creant una solidaritat de fet. L'agrupament de les nacions europees demana que desaparegui l'animadversió secular entre França i Alemanya; aquesta iniciativa que volem endegar ha d'involucrar en primer lloc França i Alemanya.

Amb aquesta finalitat, el govern francès proposa de posar-s'hi immediatament. És una qüestió ara per ara decisiva:

El govern francès proposa de posar tota la producció franco-alemanya de carbó i d'acer sota una alta autoritat comuna en el si d'una organització oberta a la participació de la resta de països europeus.

La posada en comú de la producció de carbó i d'acer garantirà de forma immediata l'establiment d'unes bases comunes per al desenvolupament econòmic, serà la primera etapa d'una federació europea i canviarà el destí d'unes regions que durant molt anys s'han dedicat a la fabricació d'unes armes de guerra les primeres víctimes de les quals han estat elles mateixes.

La solidaritat que aquesta producció comuna crearà farà que la guerra entre França i Alemanya esdevingui no només inimaginable, sinó materialment impossible. La creació d'aquesta poderosa indústria comuna estarà oberta a tots els països que hi vulguin participar, els proveirà en igualtat de condicions de les matèries primeres fonamentals per a qualsevol producció industrial i assentarà les bases de llur unificació econòmica.

Aquesta producció es posarà al servei de tot el món sense distincions ni exclusions per tal de millorar la vida de la gent i construir les infraestructures pròpies d'un temps de pau. Així, Europa disposarà de molts més mitjans per dur a terme una de les seves tasques fonamentals: el desenvolupament del continent africà.

D'aquesta manera, senzilla i presta, es realitzarà la fusió d'interessos indispensable per a l'establiment d'una comunitat econòmica i s'hi posarà el ferment d'una organització més ampla i més profunda de països històricament enfrontats per divisions sagnants.

Amb la posada en comú de la indústria pesant i la creació d'una alta autoritat, les decisions de la qual vincularan França, Alemanya i els països que s'hi vulguin sumar, es posaran els primers fonaments concrets d'una federació europea indispensable per a la preservació de la pau.

Per tal d'aconseguir els objectius així definits, el govern francès està disposat a iniciar negociacions sobre les bases següents :

La missió que se li assigni a l'alta autoritat comuna consistirà a garantir com més aviat millor la modernització de la producció i la millora de la seva qualitat; el

subministrament de carbó i d'acer en igualtat de condicions al mercat francès i al mercat alemany, així com als països que s'hi vulguin afegir; el foment de l'exportació comuna cap a la resta de països i l'equiparació de les condicions de vida de la mà d'obra de la indústria siderúrgica.

Per aconseguir aquests objectius a partir de les realitats tan diverses en què es troben actualment les produccions dels països que voldran formar part d'aquesta organització, caldrà dur a terme de manera transitòria un pla de producció i d'inversions, crear mecanismes d'igualació dels preus i establir un fons de reconversió que faciliti la racionalització de la producció. Caldrà exonerar immediatament de tot dret de duana la circulació de carbó i acer entre els països que en formin part i no es podran aplicar al transport aranzels diversos. Progressivament aniran sorgint les condicions que de manera espontània garantirán un repartiment més racional de la producció i de la productivitat.

Contràriament a qualsevol càrtel internacional, l'objectiu del qual és el repartiment i l'explotació dels mercats nacionals mitjançant pràctiques restrictives i el manteniment d'uns elevats beneficis, l'organització prevista garantirà la fusió dels mercats i l'expansió de la producció.

Els principis i els compromisos fonamentals que tot just hem definit seran objecte d'un tractat que serà signat pels estats. Les negociacions indispensables per precisar-ne les mesures d'aplicació es duran a terme amb l'assistència d'un àrbitre designat de comú acord, el qual vetllarà perquè els acords siguin conformes als principis esmentats i, en cas de desacord, decidirà quina serà la solució que caldrà adoptar. L'alta autoritat comuna encarregada del funcionament de tot aquest règim estarà composta per personalitats independents designades de forma paritària pels governs; el president serà triat de comú acord pels governs i les seves decisions tindran força executiva a França, a Alemanya i a la resta de països que vulguin formar part de l'organització. S'establiran unes disposicions adequades per garantir les vies de recurs que calgui contra les decisions de l'alta autoritat. Un representant de les Nacions Unides davant d'aquesta autoritat presentarà a l'ONU dues vegades l'any un informe públic que reti comptes del funcionament del nou organisme i de la salvaguarda dels seus objectius pacífics.

La creació de l'alta autoritat no prejutjarà en absolut el règim de propietat de les empreses. En l'exercici de la seva missió, l'alta autoritat comuna respectarà els poders conferits a l'autoritat internacional del Ruhr i, entretant estiguin vigents, les obligacions, siguin quines siguin, que han estat imposades a Alemanya.